

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 29809/2023
12.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Тихомир Огњановић, адвокат из ..., против тужене Република Србија - Привредни суд у Панчеву, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Ваљеву, ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гжрр 47/23 од 03.08.2023. године, у седници одржаној 12.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гжрр 47/23 од 03.08.2023. године у потврђујућем делу, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гжрр 47/23 од 03.08.2023. године у потврђујућем делу.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву Прр 92/22 од 15.03.2023. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тако што је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде материјалне штете исплати 185.083,11 динара, са законском затезном каматом од 25.03.2022. године као дана подношења тужбе до исплате, док је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да се обавезе тужена да му на износ од 185.083,11 динара плати законску затезну камату од 28.05.2012. године до 25.03.2022. године. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 64.500,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Ваљеву Гжрр 47/23 од 03.08.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу става првог изреке за износ од 155.728,32 динара, са законском затезном каматом од 25.03.2022. године као дана подношења тужбе до исплате и у ставу другом изреке (одлука о трошковима). Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом усвајајућем делу става првог изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да

тужиоцу на име материјалне штете исплати износ од 29.354,79 динара, са споредним потраживањем. Ставом трећим изреке, одлучено је да се другостепени трошкови не досуђују.

Против правноснажне другостепене пресуде у потврђујућем делу, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 ...10/23 – други закон).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. став 1. ЗПП. Правноснажном пресудом одлучено је о накнади штете због повреде права тужиоца на суђење у разумном року у предмету Привредног суда у Панчеву Ст 246/11 над стечајним дужником ДП за инжењеринг за научно истраживачки рад и развој „Хит развој инжењеринг“ Панчево (које је у време отварања стечајног било предузеће 100% друштвеног капитала) утврђене решењем Привредног суда у Панчеву Р4 Ст 780/21 од 01.10.2021. године. О праву тужиоца на накнаду штете другостепени суд је одлучио ценећи одредбе члана 31. Закона о заштити права на суђење у разумном року, те Врховни суд налази да нису испуњени услови прописани чланом 404. став 1. ЗПП за одлучивањем о ревизији, ради разматрања питања од општег интереса или питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе и новог тумачења права. Из наведених разлога Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије, применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 28.03.2022. године, а вредност побијаног дела је 155.728,32 динара.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да у поступку о споровима мале вредности ревизија није дозвољена, то је Врховни суд донео одлуку као у ставу другом изреке на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић